

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trelori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Reforma calendarului.

Camera bulgară a votat în prima cetire proiectul de lege prezentat ei din partea guvernului, despre acceptarea calendarului gregorian, a calendarului nou, ca mai exact decât cel vechiu, și introducerea lui în mod oficial în Bulgaria, apoi a predat proiectul de lege secțiunilor, ca acestea să mai facă în el modificările pe cari le vor afla de necesare.

Așa ne spune o telegramă sosită din Sofia, capitala Bulgariei. Bulgarii s'au pus deci să rezolveze ei mai întâi o chestie, care a fost mult discutată în trecut, atât la noi, cât și în România, dar mai ales în Rusia, unde sinodul episcopesc și-a spus în mai multe rânduri cuvântul hotărâtor, că reforma ventilată nu e admisibilă din punct de vedere bisericesc, deci calendarul julian nu poate fi înlocuit cu cel gregorian.

Se pare însă, că și în Bulgaria, reforma calendarului se face numai din motive grave economice, în vederea legăturilor comerciale pe cari le va avea în viitor statul bulgar cu occidentul, și în special cu Germania, deși în proiectul de lege prezentat sobraniei și predat secțiunilor se spune apriat, că și sărbătorile religioase își schimbă data, nu rămân la data lor actuală; ceea ce putea să lipsească din proiect, astfel, ca sărbătorile să se poată prăsnui și în viitor după calendarul vechiu, cel puțin până la acceptarea noului calendar din partea întregii lumi ortodoxe.

Nu cunoaștem de altcum întregul proiect de lege, și astfel nu ne putem pronunța asupra lui; cunoaștem însă espunerea de motive, cu care a fost însoțit proiectul de lege din partea guvernului bulgar, și care e următoarea:

«Este constatat de știință, că așa zisul calendar gregorian, în vigoare în occident, este mai exact decât cel julian, sau oriental. Acesta din urmă în întârziere de cel dintâi cu câte o zi la fiecare 128 de ani, a rămas azi înapoi cu un total de 13 zile. De aceea calendarul gregorian a fost adoptat pe rând de mai toate statele și națiunile civilizate. Este în vigoare în țările Europei occidentale, de cari suntem legați prin relațiuni economice și de cultură neîntreruptă. Iar deosebirea calendarului dă naștere la dificultăți pentru întreținerea acestor relațiuni.

Ca să se înlăture aceste dificultăți, guvernul a decis să pue în discuțiunea d-voastră proiectul alăturat, relativ la introducerea calendarului gregorian în regatul Bulgariei. Adopțiunea acestui calendar ne va da pe de o parte o măsură de timp mai în armonie cu știința, iar pe de altă parte ne va pune în această privință alături cu statele occidentale și va mai înlesni încă relațiunile noastre economice cu străinătatea.

Trecerea dela vechiul la noul calendar va pricinui o pierdere de 13 zile de sustras din anul în care se va face schimbarea. Ca să se înlăture pierderile materiale ce pot să rezulte din scăderea anului curgător cu 13 zile, proiectul de lege prevede o prelungire cu 13 zile, — diferența dintre amândouă calendarele, — a tuturor termenelor în diferitele instituțiuni juridice, transacții și contracte de drept privat, termene, cari vor înceta în cea dintâi zi a noiei măsuri de timp.

Chestiunea calendarului fiind cu totul străină dogmelor și canoanelor bisericești, proiectul de lege prevede celebrarea sărbătorilor cultului, statornicite de lege, după stilul nou. În chipul acesta dispozițiunile bisericești în ce privește zisele sărbători, vor fi în

armonie cu știința, și deplasarea echinoxului de primăvară, constatată de consiliul ecumenic din Nicea, va fi îndreptată.

Guvernul își dă foarte bine seama de grija ce adoptarea noului calendar va provoca în cercurile diriginte ale bisericești, și va lua toate dispozițiunile, ca biserica națională să fie scăpată de asemena griji; rezultatul va fi emanciparea completă a organizațiunii eclesiastice autocefale bulgare, independența ei deplină față de celelalte biserici ortodoxe.

Trecerea unui calendar la celalalt trebuind probabil să dea naștere la dificultăți de ordin tehnic, proiectul de lege prevede publicarea unui regulament, care să explice amănuntele aplicării sale.

Proiectul de lege prevede ca ultimă zi a vechiului calendar pe cea de 30 Martie curent, de a doua zi urmând să se socotească 13 Aprilie.

Poatecă vom ajunge să cunoaștem, după votarea definitivă, întreaga lege bulgară referitoare la reforma calendarului, și atunci o vom publica în întregime, fiind de interes și pentru noi, cari folosim în biserică calendarul julian, numit calendarul vechiu.

Transacția austro-ungară.

Pertractările pentru reînnoirea contractului vamal-comercial dintre Austria și Ungaria pe alți zece ani, eventual pe vreme mai lungă, încă nu sunt încheiate. La începutul săptămânei acesteia au sosit de nou la Budapesta câțiva miniștri de resort austriaci, pentru a se consfătuți cu colegii lor ungari în mai multe chestii de interes economic, cari stau în legătură cu transacția austro-ungară.

× **Consiliul de războiu din Paris.** Despre consiliul de războiu mult trimbițat și ținut Luni și Marți în Paris se știe până acuma numai atât, că în cele militare s'ar fi oțuns la o oarecare înțelegere, în privința conducerii și a operațiunilor ce sunt de executat pe câmpul de războiu. A fost vorba și despre aceea, ca trupele antantei se fie retrase dela Salonic și din Valona și aduse toate la frontul apusean, dar s'au împotrivit Italienii, cari ziceau, că în cazul acesta se pot naște turburări mari în Italia. Au fost discutate apoi în consiliu chestii importante de ordin economic-comercial, hotărârile însă nu se cunosc. La consiliu au participat toți miniștrii președenți, toți miniștrii de externe, de războiu, apoi generalisimii și șefii statelor majore din toate statele aparținătoare antantei.

Alegerile pentru congres.

Eri, Joi, s'au făcut în arhidieceza transilvană alegerile de deputați din cler pentru congresul național-bisericesc. Resultatul nu ne este cunoscut din toate cercurile electorale, il vom da deci în numărul viitor. Alegerile s'au ținut sub conducerea următorilor comisari consistoriali:

Sibiu-Cetate (Cercurile Sibiu și Săliște) Dr. Eusebiu R. Roșca, arhimandrit în Sibiu, dir. seminarial.

Alba-Iulia (Cerc. Sebeș și Alba-Iulia) Nicolau Ivan, protopresbiter, asesor consistorial în Sibiu.

Deva (Cerc. Deva și Hațeg) Lazar Triteanu, asesor consistorial în Sibiu.

Ilia (Cerc. Iliia și Geoagiu) Dr. Ioan Dobre, protopresbiter în Deva.

Abrud (Cerc. Zarand și Câmpeni) Vasiliu Damianu, protopresbiter în Brad.

Cluș (Cerc. Turda și Cluș) Tulliu Roșescu, protopresbiter în Cluș.

Deș (Cerc. Solnoc și Bistrița) Teodor Herman, protopresbiter în Deș.

Medias (Cerc. Târnava și Sighișoara) Demetriu Moldovan, protopresbiter în Sighișoara.

Brașov (Cerc. Treiscaune și Brașov) Dr. Vasile Saftu, protopresbiter în Brașov.

FOIȘOARĂ.

Predică

rostită în catedrală Duminecă în 13/26 Martie 1916

de Dr. Gh. Comșa.

(Fine).

De vrei creștine să te gândești cât de puțin asupra acestor trei feluri de a purta crucea, să ai inimă împietrită și să nu ai pe deplin darul cel mai presus de fire al credinții, tot trebuie să ți-se lumineze ochii sufletului și să vezi, că Mântuitorul prin felul său de a purta crucea și prin cuvintele: «Celce vrea să vină după mine, să se lapede de sine, să și ia crucea sa și să-mi urmeze mie», ni-s'a arătat ca cel mai mare îndreptător și cunoscător al povârniței și stricăței lumi a sufletelor și trupurilor noastre. Dumnezeescul Isus a urmărit scopul mântuirii noastre nu numai prin faptele sale, dar și prin cuvintele sale. Ne-a răscumpărat pe cruce, ne-a iertat astfel păcatele, ceea ce însemnează să răbdăm și noi și să iertăm altora, și acest lucru ni-l-a spus și cu graiul său dumnezeesc, zicându-ne să suferim și să răbdăm și noi, căci a știut bine, că oamenii din din firea lor au lipsă și de zile de sufe-

rințe. Bucuriile neconținute și zilele fără de nici o grijă pentru nimeni nu însemnează adevărate bucurii și mai ales ele nu sunt bucurii pentru omul ajuns în deplină desvoltare cu sufletul și cu corpul. Însă orice învățătură făcută prin năcazuri și nevoi, cade ca un balzam vindecător asupra omului, ca și o medicină amară, care omoară germeii unei boale înrădăcinate și face pe om sănătos trupește.

Se spune, iubiți creștini, că împăratul Ludovic al XI-lea încă înainte de suirea sa pe tronul Franței la anul 1498, își făcuse un catalog despre pretinții și despre dușmanii lui, căci ca tot omul avea și prietini și dușmani. Suindu-se pe tron, sfetnicul său i-a arătat catalogul cu dușmanii săi, iar el lângă numele fiecărui dușman a pus câte o cruce. Dușmanii lui cum auziră de acest lucru au crezut, că semnul crucii pus de împăratul lângă numele lor însemnează, că împăratul le va tăia capetele, și de groază fiecare a luat lumea în cap, dar s'au înșelat, căci împăratul le-a dat de veste, că de aceea a pus semnul crucii lângă numele lor, fiindcă i-a iertat. Au venit deci iară acasă cu bucurie.

Iată dară, iubiților, dușmanii împăratului au învățat prin spaimă, că crucea nu însemnează numai suferințele omului pe pământ, ci ea între altele ne mai aduce aminte, că precum Mântuitorul a suferit chinurile cele mai amare, spre a ne ierta

de păcate, așa și noi să uităm năcazurile și să iertăm pe cei cari ne-au greșit. Ne învață crucea, că năcazurile împreunate cu ea nu sunt așa de mari, ca să nu le putem purta, căci Mântuitorul nostru Isus Cristos n'a voit să ne pună o astfel de povară pe umeri, pe care să nu o putem duce.

Isus Cristos, fiul lui Dumnezeu, a știut că nu le este greu oamenilor să suferă, dar nemulțămirea fără de nici o bază aduce omului neliniște și supărare. Omul ar dori să aibă tot mai mult, se uită cu ochi răi, cu pizmă, cu mânie și cu ură la averea deaproapelui său și numai dacă îl cuprinde v'o boală ori se pogoară moartea asupra vre-uneia din rudeniiile ori din persoanele casei sale, își aduce aminte, că totuși erau senine zilele cari au precedat boala ori moartea, care s'a pogorât cu puterea sa în familia omului nemulțămii și neîndestulit.

A știut fiul lui Dumnezeu, că nu toți oamenii sunt ca dreptul Iov, ci sunt mulți, ca fiul cel rătăcit, și de aceea îi îmbărbătează să se prefacă în oameni ai răbdării, purtători cu vrednicie ai crucii acestei vieți. Amar nouă, dacă am crede, că Mântuitorul a cerut dela noi lucruri peste putință, căci până și tâharul din dreapta lui Isus a arătat, că suferă cu resignare. Dar dacă am crede totuși, iubiților, că omul nu poate îndura atâtă cât cere Mântuitorul,

atunci îngăduiți-mi creștini adevărați să vă atrag atenția asupra acelor, cari au plecat pentru cinstea țării pe câmpurile de luptă, asupra acelor, cari au plecat lăsând acasă vaiete și plângeri, și în timp de iarnă grea, pentru mântuirea țării, înfruntă iarna grea și vijeliile cumplite. Gândiți-vă, că totuși aceștia își poartă cu bărbăție crucea, și pentru ei zăpada, frigul, gheața nu mai sunt dușmani neînvinși, căci organizmul omenesc e așa făcut de ziditorul etern al lumii, ca să poată face față chiar și celor mai amare încercări, cari pot veni asupra omului pământean. Hainele calde, mânușile și căciulile făcute de sprijinitoarele caritative ale «Crucei roșii», încă imprumută trănicie organizmului omenesc, dar trebuie să recunoaștem, că puterea de rezistență a organizmului omenesc curge totuși din izvorul ce-l are dela Creatorul etern, dela acel Creator, care chiar și plantelor le-a dat puterea, ca fără societăți de «Crucea roșie» să poată trăi și iarna. Dacă plantele încă au așa mare rezistență, cum să nu aibă omul, coroana fapturilor lui Dumnezeu!

Iubiți creștini!

Totdeauna, dar totdeauna în legătură cu crucea suferințelor din această viață să ne aducem aminte de bărbăția vitejilor noștri de pe câmpurile de luptă cari făc fală țării și nouă ca români; să

Făgăraș (Cerc. Bran și Făgăraș) *Nicolae Borzea*, protopresbiter, asesor consistorial, în Făgăraș.

Duminecă în 20 Martie (2 Aprilie n.) se face apoi votarea pretutindenea pentru alegerea deputaților mireni la congresul național-bisericesc, iar în ceaialaltă Duminecă, din 27 Martie (9 Aprilie n.), se va face *scrutiniul*, sub conducerea următorilor comisari consistoriali:

Sibiu (local central de scrutiniu Sibiu-Cetate) *Pantaleon Lucaș*, căpitan ces. și reg. în pensiune, asesor consistorial în Sibiu.

Săliște (Săliște) *Dr. Nicolae Calefar*, medic Săliște.

Sebeș (Sebeș) *Ioan de Preda*, fiscal consistorial, Sibiu.

Alba-Iulia (Alba-Iulia) *Ioachim Fulea*, avocat, Alba-Iulia.

Deva (Deva) *Dr. Aurel Vlad*, avocat, Orăștie.

Hațeg (Hațeg) *Dr. Lucian Borcea*, avocat, Sibiu.

Ilia (Ilia) *Dr. Ștefan Rozvan*, avocat, Ilia.

Geoagiu (Hondol) *Dr. Petru Groza*, avocat, Deva.

Zarand (Brad) *Dr. Ioan Papp*, avocat, Brad.

Câmpeni (Câmpeni) *Dr. Zosim Chirtop*, avocat, Câmpeni.

Turda (Turda) *Dumitru Vulcu*, dir. de bancă Sibiu.

Cluș (Cluș) *Dr. Pavel Roșca*, prof. semin. Sibiu.

Solnoc (Deș) *Dr. Gavriil Buzura*, avocat, Deș.

Bistrița (Galați) *Dr. Vasiliu Pahone*, avocat, Bistrița.

Târnava (Medias) *Dr. Dumitru Popp*, avocat, Medias.

Sighișoara (Sighișoara) *Dr. Nicolau Vecerdea*, avocat, Brașov.

Treiscaune (Szepsi-Szent-György) *Ioan Lengher*, avocat, Brașov.

Brașov (Brașov) *Dr. Iosif Blaga*, dir. gimn. Brașov.

Bran (Codlea) *Iosif Pușcariu*, avocat, Brașov.

Făgăraș (Făgăraș) *Nicolae Garoiu*, avocat, Brașov.

Războiul.

La frontul răsăritean între trupele noastre și cele rusești au fost lupte de bombe și granate, aruncate cu mâna, și lupte în aer, terminate cu nimicirea unui aeroplan rusesc. În contra armatei comandate de mareșalul Hindenburg au îndreptat Rușii atacuri neîntrerupte, ziua noaptea, dar eforturile lor au fost zadarnice, pentru că de șapte ori au fost respinși în asalturi date cu baioneta.

În Balcani nu s'a întâmplat nimic deosebit. La frontul italian a fost foc de artilerie pretutindenea, ziua noaptea. Atacurile dușmane au fost respinse de trupele noastre. Într'un loc însă Italienii au intrat în

tranșeele noastre, dar au fost scoși earăși din ele. S'a constatat, că Italienii își fac linii nouă de apărare, îndărătul frontului de acum.

La frontul dela apus Germanii au luat cu asalt dela Englezi un teritor de o adâncime ca de 2000 metri, apoi mai multe poziții dela Francezi, cu perderi relativ neînsemnate pentru Nemți, în mâna cărora au căzut: 12 ofițeri, 486 soldați, un tun și patru mitraliere. S'a constatat, că Francezii au trimis în foc două divizii nouă.

Telegramele primite astăzi ne comunică, cumcă la frontul dela apus și la cel italian s'au continuat luptele Mercuri cu multă înverșunare, pecând la frontul răsăritean atacurile rusești au mai slăbit. La granițele basarabene Rușii au îndreptat un atac puternic asupra pozițiilor noastre, dar au fost respinși în mod bravuros, cu perderi enorme.

Goethe la Verdun.

Un oraș germano-francesc.

Orașul Verdun ocupă pe Meusa de sus aproape aceeași poziție, ca orașul Metz pe Mosela. El spăra șoseaua cea dreaptă ce duce dela Rinul de mijloc spre vestitele câmpii catalanice, de care vorbește istoria antică, spre Châlons și spre Paris. Nepotii lui Charlemagne, mereu în discordie, încheiară la Verdun în anul 1843 renumitul tratat, conform căruia Franța fu împărțită în trei țări: Germania, Franța și Lotaringia. Statul cel din urmă deveni un stat-tampon, compus din două rase; el era pe jumătate german, pe jumătate roman, iar la urmă fu împărțit complet. Orașul Verdun se ținea de Lotaringia, trecând în 870 împreună cu statul din care făcea parte la „Ostfranken” sau Germania. El aparținea deci Germaniei purtând numele de Vortin, și era un oraș autonom.

În urma războiului ce a avut loc între Eric al doilea și Carol al cincilea a rămas la 1552, ca orașul Verdun să aparțină Franței, dar de drept el fu cedat toamăi la 1648 împreună cu Metz și Toul, când cu încheierea păcii din Vestfalia.

Nici un iad de granate.

Prima impresură celebră ce a avut-o de suportat acest oraș, e tocmai acum de mare interes, de oarece Goethe figura acolo în calitate de corespondent de război. În toamna anului 1792 când aliații se îndreptară în contra Franței republicane. La 30 August Goethe s'a apropiat de împrejurimile Verdunului mai înainte de a se proceda la bombardarea orașului. În ce privește această bombardare, Goethe spune următoarele: „După masă am urcat dealul călare pe cal, de pe acărui înălțime puteam să privesc bine tot orașul, observarea din corturi, unde ne aflăm mai înainte fiind imposibilă, tocmai din cauza dealului sus menționat, care era situat între corturile noastre și oraș. Orașul are o poziție foarte bună, fiind înconjurat de livezi și de grădini, formând un peisaj plăcut. Orașul este străbătut de Meusa, care se desface aici în mai multe brațe. La apropierea orașului sunt mai multe dealuri, unele situate mai aproape, altele mai departe.

și atunci urmează și înfrânarea noastră trupească atât de necesară tocmai acum pentru noi, când s'a pornit mișcarea creștinească de mare însemnătate a orfelinatelor românești, care mișcare a demonstrat și până acum, că noi prin lăpădare de sine, prin înlăturarea egoismului și a goanei nebune după avere aici pe pământ, avem calitățile, cari se cer dela ceie vreau să se numere între purtătorii adevărați ai crucii lui Cristos.

Să luăm aminte deci, iubitorilor creștini, că nu fără de rost se face, cu Dumineca aceasta din post, scoaterea sfintei cruci în mijlocul bisericii, nu! ci ea se face pentru ca tot creștinul adevărat să-și aducă aminte de răstignirea Domnului nostru Isus Cristos și scopul aceleia, și astfel să-și poată îndrepta viața după acel scop, lăpădându-se și el de sine. Lemnii crucii cel de viață purtător reamintește omului, că scopul vieții lui aici pe pământ nu se restrânge la câștigarea de premii, de distincții și onoruri personale și la dobândirea de prieteni din anumite interese de ordin inferior. Mai vărtos li aduce aminte muritorului, că de toate acestea trebuie să abdică, dacă vrea să urmeze pe Cristos și să plinească legea lui, căci el îmbracă și crinii câmpului, el dă culoare trandafirului, el aduce la ființă picătura de rouă, cu un cuvânt Dumnezeu ne-a creat spre viața aceasta și de aceea trebuie să ne supunem condițiilor, pe cari le-a stabilit după sfatul divin pentru existența noastră, deci și gre-

la calitate de fortăreață, Verdunul e expus unei bombardări din toate părțile.

Bombardarea începu pe la miezul nopții, pornind atât dela bateria de pe malul drept, cât și dintr'o altă baterie situată pe malul stâng, care fiind mai aproape de oraș și având și rachete incendiare, a produs efectul cel mai mare. Ca un meteor de foc puteai observa în liniște cum rachetele străbăteau văzduhul și apoi cum un cartier al orașului era încins de flăcări. Ochianele noastre, după ce le-am îndreptat în direcția aceea, ni-au permis să observăm ceea nenorocire mai de aproape. Puteam să distingem oameni urești pe ziduri și silindu se din răspuțeri să stingă focul. Puteam să observăm căprierea învelitoare, care face-puse să se dărâme. La toate aceste spectacole participară cunoscuți și necunoscuți, cu care ocazie puteai să ascuți niște observațiuni neplăcute câte odată, și contrazicătoare. Eu intrai într'o baterie, care tocmai atunci era în activitate, dar nu putui să suport zgomotul asurzitor al obuzelor, și trebui deci să mă depărtez imediat....

La 1 Septembrie pe la 8 dimineața a încetat bombardarea, deși adversarii mai asvârleau cu obuze dintr'o parte și dintr'alta. Cei asediați mai cu seamă îndreptau un tun în contra noastră, care asvârlea ghiulele de 24 funți de greutate, dar se vede treaba, că au făcut-o aceasta mai mult ca să se distreze, căci ghiulelele acelea erau asvârlete numai la mari intervale. Chiar Goethe se afla tot'o zi la distanță de 100 de pași de un regiment de husari, când veni o ghiulă dela adversari. Multimea alergă după ea, o ridică arătând-o publicului drept trofeu. Se vede, că asediarea de atunci nu era atât de serioasă ca cea de azi.

Galantomie și zaharicale.

La 4 Septembrie avu loc predarea fortăreței. Cu acest prilej Goethe profită de această ocazie spre a observa interiorul orașului făcând mai multe observații interesante.

Dar în raportul său el nu vorbește de altceva decât de primirea regelui Prusiei la Verdun: Patrusprezece fecioare din cele mai frumoase și din cele mai bine educate primiră pe Majestatea Sa, ținând discursuri și oferindu-i flori și fructe. Cei mai intimi ai regelui îl sfătuiră să nu mănânce, nici din fructe, nici din zaharicale, de teamă să nu fie otrăvit, dar mărinosul monarh nu refuză primirea acestor daruri, din contră, le primi cu multă galantomie și gustă chiar din ele. Se pare, că acești copii plini de farmec inspirau o încredere oarecare și tinerilor noștri ofițeri. Într'adevăr domnișoarele acelea, cari au avut fericirea de a participa la bal, nu putură găsi destule vorbe de laudă în ce privește amabilitatea, grația și buna purtare.

Locuitorii Verdunului, sperând că Germanii vor restabili regalitatea, au pus pe fecioarele regaliste să salute pe regele Prusiei. Goethe nu era invitat la acest bal cam neobisnuit. Cu toate acestea el laudă pe orașenii din Verdun spunând, că au purtat grijă de a aranja petreceri și mai modeste.

„Am vizitat imediat magazinele renumite, scrie Goethe, în aceea ce privește lichiorurile cele mai bune. Le-am gustat aprovizionându-ne cu mai multe calități. Între alte am dat peste o calitate numită: „baume humain”, balsam uman, care deși mai puțin dulce avea un gust foarte plăcut. Am cumpărat și din așa zisele „dragee”, niște zaharicale păstrate în cutii de formă cilindrică.

utăților acestei vieți, pentru că după cuvintele sale și ceie plâng, sunt fericiți.

Iar de plâns trebuie să plângem, căci vale a plângerii e pământul, și precum de 6000 de ani mereu picură ploaia pe pământ, așa și din ochii omenimii mereu vor curge lacrimi. Inzadar se încearcă omul să și-le ștergă aici pe pământ, căci să fie cât de înțelept, cât de tare, totuși el se mișcă în alvia cea mare a durerilor lumii, căci dacă nu azi, mâne tot îl ajunge durerea.

În fața acestei sorți trebuie să ne mângăem cu aceea, că însuș Mântuitorul nostru Isus Cristos a voit, ca să nu trăim în lume numai în desfătări, și să ne mai mângăem și cu aceea, că ne-a învățat cum să purtăm greutățile vieții acesteia, zicându-ne să purtăm sarcina unul altuia. Să ne lăpădăm deci, iubitorilor, de noi înși-ne și să purtăm crucea vieții acesteia cu tăria și răbdarea cu care o au purtat-o moșii și strămoșii noștri totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Vorbe înțelepte.

Celce suferi mult, vede lumea la o mare distanță, ca în fundul unei arene imense. Chiar și glasurile omenești, pe cari le aude, par că vin de undeva de departe.

Cu acest prilej ne amintim de rudele noastre rămase acasă, cărora un asemenea lichior le-ar prinde bine pe malurile pașnice ale râului Ilm. Imediat ne procurăm niște lădite și tocmiră curieri, cari însărcinați fiind să anunte în Germania izbânda noastră la Verdun, să predea și pachetele respective. Aceste cadouri vor convinge pe prietenii noastre, că ne aflăm într'o țară, unde spiritul și zeharicalele nu trebuie să lipească nici odată*.

S'au găsit cantități de provizii atât de mari, încât lumea nu prea se gândea la economii în această privință.

Într'o mănăstire s'a găsit o colecție de arme. Puteai să intri și să le vezi, și când dădeai sentinelei un bacșis, puteai să-ți lei și o armă carecare drept suvenir. Servitorul lui Goethe s'a mulțumit cu un mâner de sabie.

...Așa petrecurăm timpul între ordine și dezordine, spune Goethe, între a conserva și a strica, între a jefui și a plăti, și tocmai acesta trebuie să fie motivul pentru care războiul înfrăurează asupra sufletului uman într'un mod atât de desavantajos*.

O schimbare tristă.

Goethe ceru la Verdun niște scrisori de recomandare către lumea elegantă din Paris, pentru că era convins, că Germanii și vor continua drumul spre Paris. Un exemplar al ziarului „Moniteur” pe care l-au luat dintr'o trăsură a dușmanului, conținea între altele următorul pasaj: „Les Prussiens pourront venir à Paris, mais ils n'en sortiront pas”, (Prusienii vor putea să vină la Paris, dar de acolo nu vor mai ieși), li făcea să o crează. Precum se știe Goethe tot n'a venit la Paris.

După celebra canonadă din Valmy, campania rămânând fără rezultat, Goethe s'a hotărât să se înapozeze acasă pe la Verdun, Luxemburg și Trier.

Verdun a fost recapat de trupele republicane în Octombrie 1793, cu care ocazie cele 14 domnișoare regaliste, cari au făcut o primire atât de cordială regelui Prusiei, au fost înaintate unui tribunal martial, care le-a condamnat la moarte, afară de două de câte 17 ani, cari erau cele mai tinere. Sentința tribunalului respectiv a și fost pusă imediat în executare. Lamartine și Victor Hugo au publicat niște poezii emoționante despre „fecioarele din Verdun”.

Patronajul orfanal oficial.

Domnul ministru de interne, prin ordinațiunea sa dată sub numărul 23.000 din 1916, a ordonat pentru țara întreagă și în mod obligator organizarea patronajului orfanal oficial, referitor la apărarea intereselor orfanilor remași după cei căzuți pe câmpul de luptă. În scopul executării celor cuprinse în aceasta ordonanță ministerială, sedria orfanală din Sibiu a dat tuturor organelor sale de pe teritoriul comitatului Sibiu îndrumările necesare, și a compus totodată sub numărul 2104/1916, și o instrucție pe seama patronilor orfanali, care instrucție ni s'a trimis și nouă spre publicare și care e de cuprinsul următor:

Îndrumare

cu privire la drepturile și datorințele patronilor delegați din partea sedrii orfanale în scopul apărării intereselor acelor minoreni, cari în urma războiului au rămas fără părinte (susținător).

I. Explicarea generală a instituțiunii de patronaj orfanal oficial.

Scopul acestei instituțiuni de patronaj orfanal, a carei organizare dl ministru de interne a ordonat-o prin circularul său Nrul 23.000 din 1916 pentru țara întreagă în mod obligator și pe baza principiilor mai jos circumscrie, este a promova apărarea intereselor acelor minoreni, cari au rămas în urma războiului fără părinte.

Deoarece însă aceasta instituție nu alterează nici drepturile, nici datorințele, nici rezponsabilitatea tutorilor: de aceea va fi menirea patronului delegat din partea sedrii orfanale de a sprijini pe tutorul acestor minoreni remași în urma războiului fără părinte întru promovarea tuturor intereselor lor.

De aceea va fi datorința fiecărui patron ca în conțelegere cu tutorul, a-i sta întru ajutor, a-i ușura posibilitatea de a-și realiza intențiunile sale nobile și așa quasi emulând cu dânsul a promova interesele orfanilor. Tutorul trebuie să vadă în patron un ajutor, care este chemat să-i ușureze îndeplinirea misiunii sale, și care împreună cu tutorul într'acolo năzuește, ca orfanul să se poată feriici. Pe patron totdeauna acel principiu să-l conducă, de a încunajura po-

abilitatea, ca orfanul să ajungă la o soartă mai bună decât cum a fost soarta lui, pe cât timp a trăit la tatăl său, care a murit moarte de erou.

Mai departe să servească ca principiu că apărarea intereselor orfanilor înainte de toate să se efectueze în sinul familial.

Incredințarea patronului durează până atunci, până când orfanul nu va mai avea lipsă de patron.

II. Drepturile și datorințele patronilor delegați din partea sedrii orfanale.

Chemarea patronului delegat din partea sedrii orfanale este următoarea:

A ținea samă de referințele personale și materiale ale orfanilor, a-i sfătui și a-sprizini.

În cadrul acestei activități se convergă patronul, care satisface tuturor datorințelor sale de tutor, pe cari îl impune legea orfanală și ordinațiunile ministeriale existente, adese într-o apărare în intereselor morale și materiale ale orfanilor? Mai departe se convergă patronul și de aceea, că oare dispozițiunile forului orfanal, aduse în chestiile personale și materiale, de întreținere și educație ale orfanilor, se execută cu precizitatea recerută?

În deosebi are patronul să urmărească cu atențiune:

1. ca educația orfanului să fie de natura aceea, ca din dânsul să se facă creștin bun, să devină din el cetățean cu morală bună și un om folositor patriei, și ca întru realizarea acestui scop orfanul să beneficieze de o educație acomodată aplicării și referințelor sale de trai și materiale (§ 90 din articolul de lege XX, din 1887). Aici se observă, că stipendele și locurile gratuite în internate se rezervă în prima linie pentru acești orfani;

2. ca sănătatea orfanului să nu sufere, iar la caz de morb să fie partaș de tratament medical (§ 96 din articolul de lege XX din 1887).

3. ca patronul în interesul orfanului să controleze inventarizarea rămasului celui mort pe câmpul de luptă și ca obiectele, cari se țin de rămas, să fie inventarizate în valoarea lor reală;

4. ca cultivarea realităților orfanului, precum și continuarea afacerilor sale industriale și comerciale, să se efectueze la timpul lor potrivit, iar la caz de esarendă realitățile să fie date prin licitațiune publică în arandă și cu un preț, care corespunde referințelor locale;

5. ca la caz, că averea orfanului ar fi îngreunată cu datorii, acestea să se plătească încă la timp;

6. ca plusul, care ar mai rezulta după detregerea șeselor de cultivare, a datorniilor și dărilor, să fie administrat la percepătorul regesc, ca depozit pupilar;

7. ca edificiile orfanului să se asigure contra focului;

8. ca orfanul sărac să nu sufere foame și să nu decadă, ci ca din contră, existența și perfecționarea lui să fie asigurată, și dacă aceasta altcum n'ar fi posibil, a recurge întru ajungerea scopului acestuia la sprijinul societății (a reuniunilor de binefacere, a binefăcătorilor, filantropilor), în cazul cel din urmă orfanul să fie așezat în oare care zil de stat;

9. ca cât mai mulți orfani să fie adoptați de familiile fără copii proprii;

10. ca atât orfanul, cât și mama lui văduvă, să beneficieze de emolumentele militare (adaus de creștere, pensine de văduvă) și ca să beneficieze cât mai curând de ajutorul extraordinar al statului;

11. ca ajutorul de războiu și adausul de creștere de fapt în interesul orfanului să se folosească;

12. ca patronul să sprijinească pe tutor și pe orfan totdeauna conștient cu sfaturi bune, ca așa sfaturile acestea să promoveze interesele morale și materiale ale orfanului;

13. ca patronul să sprijinească din toate puterile sale și prin legăturile sale sociale pe orfan, ca așa bunăstarea și fericirea lui să fie cât mai bine asigurată;

14. ca patronul să facă la caz de necesitate din când în când report sedrii orfanale.

În fine se mai observă, că atât femeile, cât și minoreni acelor indivizi, cari nu sunt strict luat soldați înrolați, dar cari totuși fac servicii militare, ca muncitori, cărăuși, îngrijitori de cai etc. și au dispărut în decursul serviciului lor, se bucură și beneficiază de toate acele drepturi și avantaje, ca și femeile și orfanii acelor soldați înrolați, cari au murit moarte de eroi, — deci îndrumarea aceasta se referă în toată întregime ei și la cei mai sus amintiți.

Aviz pentru intrarea sub drapel.

— Comunicat oficial. —

În urma chemării generale, făcute în baza articolului de lege XX. din anul 1886, și respective a articolului de lege II din 1915, a celor obligați la gloate:

acei cetățeni ungari, născuți în anii 1868 și 1869, mai departe toți acei cetățeni ungari, născuți în anii 1865—1897, (muncitori, birjari, botagi șel.) esmiși (întrebuințati) pe baza legii despre gloate ori despre prestațiunile militare, însă din acest serviciu între timp concediați, cari la revistele de înfășurare de g'otași și la revistele de supraarbitrare, la revistele suplătorie și la cele posteroare de înfășurare de g'otași, au fost eliați abili pentru serviciul de arme la gloate, nefiind de după nume scutiți, sunt datori a intra în serviciul activ de arme la gloate, (cel mai târziu până la orele 11 antermerdiene)

în ziua de 5 Aprilie anul 1916,

la sediul Comandei de completament a honvezimei r. u. și respective la sediul Comandei districtuale imp. și reg. de completament indicat pe foaia de legitimare pentru g'otași.

Toți acei indivizi, cari până în ziua sus indicată prin intrare de bună voie au fost înrolați la honvezime ori în armata comună imp. și reg. (fie și ca voluntari de un an), sunt asemenea datori a intra în serviciul activ de gloate în ziua de 5 Aprilie anul 1916.

Cei cari se prezintă la serviciu, trebuie să aducă cu sine încălțăminte tari, scule de mână și scule de curățit. După hrana consumată în ziua intrării sub drapel i se cuvine fieștecăruia despăgubire de 1 coroană.

Prețul încălțămintelor, dacă se vor dovedi de folosibile în serviciul militar, se va reînțoarce proprietarilor după valoarea acestora.

Cu prilejul intrării sub drapel proprietarii foaii de legitimare pentru g'otași călătorește gratuit pe calea ferată în clasa a treia (pe vapor în clasa a doua); acea foaie de legitimare pentru g'otași însă la distribuția biletelor va fi a se viza încă de vreme, înainte de plecarea trenului sau a vaporului.

Acel individ obligat la gloate, chemat la arme, care nu se prezintă la terminul și locul fixat, va fi adus cu forța brachială și conform § lui 4 al articolului de lege XXI. din 1890 despre pedepsirea neascultării manifestate față de porunca de chemare militară va fi pedepsit cu închisoare până la doi ani.

Indivizii obligați la gloate, cari doresc a intra de bună voie în honvezime r. u. ori în armata comună imp. și reg., înșiși pot alege între limitele legii corpul de armată, însă după intrarea în serviciul activ numai la acel corp își pot cere acumarea, la care au fost împărțiți ca obligați la gloate.

Făcut în luna Martie, anul 1916.

NOUTĂȚI.

Deputați congresuali. Colegiul preoțesc întrunit ieri, Joi, în Sibiu, (preoții din cercul electoral Sibiu și Săliște) a ales deputați din cler pentru congres pe Ilustritatea Sa, Arhiepiscopul Dr. Ilarion Pușcariu, vicariu arhiepiscopesc, ca deputat ordinar, și pe domnul Dr. Ioan Stroia, protopresbiter în Sibiu, ca deputat ad hoc.

Fondul orfelinatului. Până astăzi, Vineri, au intrat la casa arhidiecezană 102,765 coroane pentru fondul orfelinatului. În numărul viitor vom continua cu publicarea marimoșilor donatori.

Manuscrisurile reginei Elisabeta a României. Răposata regina Elisabeta a luat măsuri, prin o scrisoare cu data de Curtea de Argeș în 9/22 Iulie 1915 și adresată dui Tzigara Samurcaș, directorului fundațiunii universitare Carol I, ca după moartea ei toate manuscrisurile sale să fie puse la dispoziția dui Tzigara Samurcaș, care are lămuririle trebuincioase privitoare la rânduirea acestor manuscrisuri.

Felicitările suveranului. În urma strălucitului succes, obținut la al patrulea împurmut de războiu al Germaniei, împăratul Wilhelm a trimis o telegramă de felicitare ministrului de finanțe Helfferich.

Concert de binefacere. Secția sibiană a reuniunii ardelenice de patronaj va da un concert Vineri în 7 Aprilie n. în teatrul orășenesc din loc, în favorul internatului ce se va înființa în Cluj pentru fetele orfane ale celor căzuți în războiu și pentru scopurile reuniunii de patronaj. Concertul se dă sub protectoratul Ilustrității Sale, domnului comite suprem și comes șasesc *Friederic Walbaum*, și cu concursul doamnei M. Andrae-Kedves, doamnei O. Coulin, doamnei M. Hintz, domnului Ionel Crișian, doamnei și domnului Dr. Ré-ész Béla, domnului R. Wallner, a corului seminarial gr. ort. român, condus de dl profesor T. Popovici, și a muzicii militare.

Lupta dela Verdun. Gazeta italiană *Secolo* primește o știre pariziană, care spune că francezii au să se retragă și mai mult din teatrul Verdunului, și că armata franceză se gsește acum în situație exclusiv defensivă.

Ofițer italian iubitor de adevăr. Locotenentul italian *Cara*, din armata Italiei, este osândit la pedeapsa aspră de 15 ani temniță. Motivul? Locotenentul a zis soldaților săi, că războiul de acum este nenorocirea Italiei, și că Italia era datoare să se lupte alături a puterilor centrale.

Atacuri scump plătite. Corespondentul din războiu al ziarului *Frankf. Zg.* scrie dela frontul răsăritean, că rușii în atacurile din urmă au pierdut aproape douăsprezece diviziuni.

Soția ministrului în contra unui ziar. Foaia engleză *Globe* a învinuit pe doamna *Asquith*, soția ministrului, că a trimis daruri ofițerilor germani prizonieri în Anglie. Doamna *Asquith* a improcesat ziarul *Globe*. Judecătoria a osândit foaia la purtarea cheltuelilor de proces și la o despăgubire de o mie livre sterling în favoarea numitei doamne.

Memorand american. Guvernul Statelor unite are să publice un memorandum, în care își va dezvolta punctul de vedere cu privire la activitatea submarinelor și la chestiunile de drept maritim în legătură cu aceasta.

Dare pe lux. Camera deputaților, cum se scrie din București, a votat proiectul de lege, prin care se pune o dare corespunzătoare pe obiectele de lux: automobile, bijuterii ș. a.

Întoarcere din călătoria polară. Din New York se anunță, că exploratorul *Shackleton* s'a întors din expediția sa întreprinsă în marea antarctică.

Proces câștigat. Cetin în Foaia Pop. Rom., ca la curia din Budapesta s'a desbătut zilele acestea un interesant proces al urbariștilor români din comuna *Românești*, în cercul Făgetului, contra proprietarului de acolo *Coloman Făbri*. Curia a dat câștig de cauză urbariștilor dela Românești, cari astfel intră în posesiunea izlazului de o sută de jugăre. Apărătorul românilor a fost dl Dr. Pompiliu Cioban, avocat în Timișoara.

Dar generos. Membrul din direcțiunea Reuniunii române de înmormântare din Sibiu, dl *Nicolae Joandrea*, proprietar, și soția sa *Maria n. Albu*, au binevoit a dărui suma de 15 cor. la fondul *Asilului* — orfelinat al numitei Reuniuni. Pentru prinos aduce calde mulțumiri, presidentul Reuniunii: *Victor Tordășianu*.

Ajutor dela aliați. Senatorul francez *Humbert*, în ultimul număr din *Journal*, cere cu desperare ajutorul aliaților Franței. Ţara francezilor, scrie *Humbert*, s'arcește zilnic în rezervele sale de oameni. S'au chemat la arme așa zicând și moșnegii, și copiii, iar cei incapabili de serviciu militar au fost de nou vizitați. Francezii au lucrat până acum pentru aliații lor. Acum s'au obosit. Este rândul aliaților să lucreze pentru Franța.

După întoarcerea din Rusia. Domnul *Nicu Filipescu*, întors din Rusia la București, cum scriu ziarele de acolo, va raporta atât guvernului român, cât și regelui *Ferdinand*, despre schimbul de păreri avut cu bărbății de stat ruși.

Submarine germane în ape franceze. În timpul mai nou submarinele germane au străbătut de mai multe ori până în apele dela *Havre*. La o distanță de abea cinci sute de metri dela port au cufundat un vapor. O comisiune dela Paris, compusă din deputați și din ofițeri marinari, a sosit la *Havre*, să studieze chestiunea, luând măsuri în interesul siguranței portului și orașului amenințat.

Glas de pace în Franța. Vestii din Spania spun: În Paris se afirmă cu toată pozitivitatea, că în luna lui Mai a. c. se va încheia armistițiul între puterile beligerante, iar în Iunie au să urmeze tratativele de pace.

Chibritele. Oameni lipsiți de conștiință, exploatand credulitatea publicului, răspândesc vesti fel de fel, că în viitor n'o să se mai găsească de cumpărat unele articole de mare trebuință. De sine înțeles, că lățirea vestilor de soial acesta se face numai din speculă. Imprejurul chibritelor se poate observa de câteva săptămâni acelaș lucru. Speculanții voesc să-și treacă, pe lângă prețuri mari, chibritele importate din străinătate. Prin aceasta ar păgubi nu numai publicul cumpărător, ci și industria chibritelor din țara noastră. Din locuri competente se anunță, că fabricile din patrie sânt provăzute de ajuns cu material brut și publicul nu va duce nici o lipsă de chibrite.

Impotriva coaliției croato-sârbești. Gazeta *Hrvat. ka* din Zagreb scrie următoarele: Marele războiu a hotărât soarta Sârbiei. După desvălirea tendențelor propandandei pansârbești înțelegem, că țara aceasta nu mai poate să fie compătimită, ci din contră, opiniunea lumii în cea mai mare parte este de părere, că Serbia și-a meritat soarta. Este interesant însă, că la noi, în Croația, tot se mai găsește fanatism, cari nu încetează a vorbi despre ideea de coaliție croato-sârbească. Dar o spunem din nou: propandandă pansârbească a fost cea mai mare nenorocire, și ei avem să-i mulțumim actualul război. Politicianii croați, cari au stat în raporturi cu această propandă, nu mai au ce căuta în viața noastră publică.

Teatru.

Sambătă se dă tragedia „*Romeo și Iulia*”, Duminică după amiază opereta „*Walzertraum*” și seara opereta „*Graf von Luxemburg*”.

Mașină de sămănat cu mâna.

În împrejurările pricinuite de războiu, când lipsa brațelor muncitoare și ale viteilor de jg îngreunează preste măsură lucrările împreunste cu sămănăturile de primăvară, datorită avem să folosim toate căile și mijloacele, ca să tolțurăm măcar și numai în parte neajunsurile.

În acest scop, bune servicii face muncitorilor mașina de sămănat cu mâna, ce o confecționează fabrica *Hofherr-Schranz* și *Clayton-Schuttleworth* din Budapesta și o pune în vânzare cu prețul de 40 cor. Ea se poate comanda fie dela fabrica amintită, fie dela *Magyar Mezőgazdasági Szöveteset* din Budapesta.

Înaltul minist' er. u. de agricultură, recomandând această mașină, pune în vedere, că ea examinată și de organele sale experte, s'a dovedit a fi foarte practică și folositoare.

Sibiu, 27 Martie 1916.

Comitetul central al Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu.

Pant. Lucaș *Victor Tordășianu*
prezident. secretar.

Cărți și reviste.

Școala modernă și religiuinea la noi, de Dr. Petru Barbu. Caransebeș, 1916. Tipografia Diecezană. O broșură de 24 pagine. Prețul 30 bani. Cății îi o primesc gratuit dela autor în Caransebeș.

Pagini Literare. A apărut în sfârșit numărul prim al revistei din Arad, de sub redacția dui *Victor Stanciu*. Din cuprinsul bogat al acestui număr însemnă următoarele lucrări: Chemare, de Al. Ciura. O. Doină, poezie de A. Barseanu. Acas, schiță de I. Agărbiceanu. Minerii, versuri de A. Cotruș. Singur, de M. Gașpar. Captivii, poezie de I. Broșu. Pagini din trecut, comunicate de I. Lupaș. Cronice și alte multe notițe. — Ilustrațiile sânt numeroase, originale și de actualitate, în deosebi sânt interesante vederile în legătură cu războiul. — Noua publicație dela Arad va fi de bună seamă bine primită în casele românești de pretutindenii.

Revista *Pagini Literare* pe anul 1916 (din Martie—Decembrie) costă 16 cor., iar pentru România și Străinătate 20 cor. — Numărul 2 se va trimite numai abonaților, cari au trimis pe cel puțin jumătate an abonamentul înainte. Revista apare de două ori pe lună.

La trimiterea abonamentelor să se indice pe cupon, că banii se trimit pentru administrația *Pagini Literare, Arad, str. Zeinyl, Nr. 1/a.*

Cafea pentru Paști!

Având puțină Cafea, în decurs de 2 luni voi fi restrâns a sista expedițiunile. Recomand a vă prevedea de timpuriu, căci sosește cu întârziere.

Cafea:		
	1-15 April	15-30 April
Nr. 9 Cuba bună	1 kgr. 11-	1 kgr. 12- K
" 12 Cuba foarte fină	1 kgr. 11-50	1 kgr. 12-50 K
" 16 Cuba specialitate	1 kgr. 12-	1 kgr. 13- K
" 106 Mixture Victoria	1 kgr. 12-	

1 kgr. Tea rusască 20 K (între Cafea se poate trimite și 1/4 kgr. Tea).

5 kilograme se expediază francoat și vămuit prin rambursul poștal!

NB. Ca să fiu cruțat de corespondență multă, amintesc că alte mărfuri la nici un caz nu pot trimite; deci nici zahăr sau Franck etc. nu se află.

În lipsă de Franck să se folosească *Ors prăjit* (Kneipp) căci e foarte corăspunzător.

Cu toată stima se roagă de sprijin:

F. A. Degan,

comerciant de Cafea și Tea în Fiume.

(51) (Postafiók 163.) 2-10

Pictură bisericească și portrete.

Aduc la cunoștința Op. public, că subscrisul primesc în lucrare orice *pictură în oleu*, în special *bisericească: iconostase, orice icoane și mărimi lucrate pe pânză, lemn, zinc*, eventual pe *zid* (păreți) etc. *Cruci, prepori întregi, prasnucare etc. Curățiri, reparaturi și renoiri* a tot felul de *icoane, picturi și iconostase*; — tot felul de *auritură* până la cel mai fin aur veritabil. Cu prețurile cele mai moderate. 48 4-5

După fotografii bune lucrez *portrete până la mărimea naturală, în Creion* (Conte) și *în oleu*. Pentru lucrurile mele posed numeroase atestate de mulțumire.

Cerând sprijinul On. obște române, semnez

Cu toată stima:

Nicolae Baciu, pictor

Agârbiciu, Szászsegerbegy (Nagykülűlő m).

Anunț.

S'a redus prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andreiu baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopesc, dela 5 cor. la **2 cor.**

2. Memorialul arhiepiscopului și metropolitului Andreiu baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I. dela 2 cor. 60 fil. la **2 cor.**

3. Insemnările unui trecător. Crâmpeie din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la **1 cor. 50 fil.**

4. Desvoltarea primatului papal și influința lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la **50 fil.**

Librăria arhidiecezană.

A apărut în editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15-20 ani, traducere de **Vasile Stan**, profesor la seminarul „Andrian”. Cuprinsul: **Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigaretă...? Păhărelele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șapte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini Cavalierism și Donchisotism. Viermele neadormit. Orientări. O putere... Nobleta adevărată. Inclinațiile și destoiniciele. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecțiune și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Impărțirea timpului. Statornicia. Impărțește ca să învingeri. Futerea de sus Adaus. Sfaturile unui părinte către fiul său.**

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu **2 coroane**.

Revânzătorilor se dă un rabat de 20%.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Preșfintei Născătoare de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Înalt Preasfintitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeiești Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai înainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfinte cuminecături. Rugăciunile după sfânta cuminecătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțumită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paraelis al preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesici. Rugăciune la deosebite ocațiuni. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Pascăria până la anul 1960 cu explicare.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în culoare roșie, cu **1 cor. 60 fil.** Revânzătorilor li se dă **25%** rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu prețul de **1 cor. 80 fil.**

La Librăria arhidiecezană

se vând cu preț redus:

I Recvizite pentru fizică.

Instrument arhimedic	à	5.85
Glob de aramă	"	3.10
Scripte	"	4.50
Cumpănă	"	2.50
Potcoave magnetice	"	—60
Retorte	"	—60
Sticle pentru udat	"	1.60
Prismă	"	3.10
Sticle măritoare	"	3.50
Vase papilare	"	3.10
Vase comunicatoare	"	3.10
Vas de ținut apă	"	4.30
Fâlnic de sticlă	"	—50
Pocale de sticlă	"	—40
Rudă de sticlă și cauciuc	"	4.50
Tevi de sticlă	"	1.80
Cuții cu peatră brună	"	—40
Sticle cu acid cal-clor	"	2.10
Colecțiuni cu mineralii	"	24—
Colecțiunea plantelor	"	12—
Colecțiunea insectelor	"	15—
Colecțiunea corpurilor geometrice	"	6—
Colecțiunea măsurilor	"	8—

II Tabele de intuițiune.

Modelul mașinei de aburi	"	3—
Să ne ferim de beuturi spirituoase	"	1.50
Urmările beției	"	2.80
Himnuri	"	3—
Cuții, conțin câte 16 tabele din istoria naturală, cutia	"	10—
Oreșul	"	5—
Pădurea	"	5—
Munții	"	5—
Primăvara	"	5—
Vara	"	5—
Iarna	"	5—
Curtea țărneasă	"	6—
Konyhakerá	"	3—
Fetițetés	"	3—
Palkó	"	3—
Óreg kolibus	"	3—
Moderk etetésé	"	3—
Templem	"	3—
Szántás, vetés, boronálás	"	3—
Ruhamósás	"	3—
Rostálás	"	3—
Aratás	"	3—
Aszталos műhely	"	3—
Takás	"	3—
Kapálás	"	3—
Csépés	"	3—
Kovács	"	3—
Czipész	"	3—
Szűretelés	"	3—
Tabele negre mari pentru școală (lungimea 1.5 m., lățimea 1.25 m.)	"	10—
Standardul și emblema națională maghară	"	4—

În „Biblioteca meseriașilor români“

au apărut:

- Nr. 1. A. Kotzebue: *Nepotul răsfățat*, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șulțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) —60
- Nr. 2. I. Neștroi: *Fribegii*, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca —50
- Nr. 3. Carol F. Pfau: *Tăcărul editor*, îndreptar pentru începători și pentru ceie voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu —60
- Nr. 4. Ioan Lupean: *Bucoavnă n'a învățat și umblă la înșurat*, sau *Vlăduțul mamei* —40
- Nr. 5. Iuliu Crișan: *Carierile vieții*. Partea I. *Carierile economice, industriale și comerciale* —60

Se pot procura dela **Librăria arhidiecezană, Sibiu**.

În editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl **Teodor V. Păcățian** redactorul „Telegrafului Român“ a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu*.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**. Prețul unui exemplar e **1 cor. 50 fileri** plus **5 fileri** porto poștal.

Revânzătorilor li se dă **20%** rabat.

A apărut

în editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preaînălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Înalt Preasfintitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie gr-or. din Ungaria și Transilvania, cavalier al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, cu copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **13 cor.** scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu **10 cor.** Revânzătorilor se dă rabat **20%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **180 cor.**

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **162 cor.**

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc și o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **120 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.

Icoane

ce se află spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Nagyszeben (Sibiu)**, cu prețuri reduse, și anume:

Nr. buc.	N u m i r e a	lățimea în cm.	lungimea în cm.	pictate pe	Prețul	
					C.	f.
1	Nașterea Maicii Domnului	62	80	pânză	45	—
1	Nașterea Maicii Domnului	40	50	"	12	—
1	Punerea în mormânt	68	55	"	17	50
1	Adormirea Maicii Domnului	40	52	tinichea	15	50
1	Maica Domnului cu Mântuitorul nostru Iisus Christos	74	100	pânză	70	—
1	Răstignirea Domnului	73	100	"	70	—
1	Mucenicul George	55	68	"	10	—
1	Mucenicul George	55	68	"	8	—
1	Botezul Domnului	65	83	tinichea	45	—
1	Invierea Domnului	20	30	lemn	8	50
1	Ierarhul Nicolae	40	52	tinichea	12	—
1	Botezul Domnului	26	32	"	10	—
2	Mucenicul Haralambie	26	32	"	10	—
1	Mucenicul Dumitra	26	32	"	10	—
1	Tăierea împrejur	26	32	"	10	—
1	Cuvioasa Paraschiva	26	32	"	10	—
6	Mântuitorul nostru Iisus Christos	26	30	"	10	—
6	Maica Domnului	54	70	hârtie	4	—
9	Patimile Domnului	54	70	"	4	—
1	Prapor pictat pe pânză, pe o parte, icoana Ierarhului Nicolae, pe cealaltă parte, icoana Botezul Domnului	58	43	"	2	—
					80	—